

ARTériák

Gósi Vali	
Felemel	242
töredékek a nyárban	242
Csönd-remegéssel	243

Kanyár Erika	
Napok romjai (<i>Glossza a Nobel-díjas Isiguro regényéhez</i>)	244
Időtörz	244

Laudatio

Serfőző Simon	
Eger jegyese	245

Fecske Csaba	
Ködöböcz 60. (<i>Egy túlkoros kamasznak szeretettel</i>)	246

Könyvjelző

Bertha Zoltán	
Ködöböcz Gábor: Költők, versek, erőterek	247

Hegeđús Imre János	
Kaiser László: Vándorok, véredek, angyalok. <i>Válogatott és új versek</i>	252

Máriás József	
Karádi Zsolt: Az Erdélyi Helikon vonzásában. <i>Áprily, Reményik, Dsida</i>	255

Madarász Imre	
Tilman Lahme: A Mannok. <i>Családregegy</i>	263

ARTériák

Rusvay Balázs	
Villon diák balladái – Villon-inspirációk és más versek – részletek – (<i>A Miasszonyunk-ballada; Ballada az örök életről</i>)	265

Rác Laura	
be my moon so i can be the night	267
babérkoszorú	267
zuhanás, repülés	268
lélek	268
teremtés	268

Könyvjelző

Horváth Mónika	
Reformátorok nyomában. Fejezetek a magyarországi reformáció századából (<i>Szerkesztette: Balogh Judit – Dienes Dénes – Szabadi István</i>)	269

Pozsgai Györgyi	
Ahmed Amran: Az utolsó ebéd; A lélek gőze	272

Zsirai László	
Véssey Ede: Lilla-dalok	280

Ványai Fehér József	
Bak Rita: Csillaganya	282

ARTériák

Mihályi Molnár László	
Kérdés	288

*Péntek Imre***A szalmaszál***Nagy Gáspár emlékére*

Ragyog az ég kupolás sátra,
egy verset küldeni odaátra,
ahol az utak a semmibe futnak,
s nem leszel többé üldözött vad.

Égi megbízatásod is lejár,
s az ítélkezón nincsen talár,
nem sírnak bilincset kezedre,
ott leszel valahol lebegve.

Amit Rimbaud súgott, megérted,
egy halálnyi lett súlyos vérted,
fájt az árulás, ha roppan a gerinc,
s a becsületnek nyoma sincs.

De szóvá teszed még, elmenőben,
hogy a szobád mily levegőtlen,
a szabadságban fuldokoltál,
körötted égett annyi oltár...

Az ezredváltó sűrű évek
hamuja belepett téged,
pedig hordoztad fénylő arcod,
s amit vívtál, a legvégső harcot.

S keressük azt a szalmaszál,
ami egykor kezvedbe szállt,
a jászolból, mert Isten akarta,
hogy elérj az utolsó partra.